

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 7.

V Ljubljani 1. julija 1884.

Leto XIV.

Bog Te vzprejmi.

Ozdravljam Te srčno, tovariš premili,
Ki segaš prijazno mi zopet v roko,
O, mnogi so v večnosti dnovi vtonili,
Da Tvoje ogrevalo ni me oko.

Natura vesela se vzbuja iz spanja,
Ko solnčni je novič jej žar zasijal;
In meni mrzlota topi se dozdanja,
Ko Tebe sem, stari prijatelj, spoznal.

Ostani mi tukaj, tovariš najbliži!
Sprehajaj se z mano, ko klije vzpomlád;
A tudi v osórnej me zimi toláži,
Ko cvetja ne bode, zelenja ne tráti.

F. Krek.

Prijatelj.

(Izvirna povest.)

„Ako je tvoj sovražnik gladen,
daj mu jesti; ako je žejen, daj
mu piti, ker tako sipljaš živo
ogije na njegovo glavo in Go-
spod ti bo povrnil.“

I.

Bilo je pozno v jeseni. Ptice pevke so se zbirale okolo visokega cerkve-
nega zvonika, kakor bi jemale slovo od prijazne vasi, v kateri so vse poletje
veselo žgolele ter delale dokaj nedolžnega veselja trudoljubivim prebivalcem